د حضرت نحمياه کِتاب

د حضرت نحمياه د خپلو خلقو دپاره دُعا کول

۱ (۱) دا د حکلياه د زوئ د حضرت نحمياه کلام دے. کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو نو د هغهٔ د بادشاهئ په شلم
کال د کِسليو په مياشت کښې زهٔ يعنې حضرت نحمياه په مرکزی ښار سوسه کښې وم. (۲) زما ورور حنانی د يهوداه د يو
څو سړو سره راورسېدو او ما د هغوئ نه د يروشلم او د هغه يهوديانو په حقله تپوس وکړو کوم چې د بابل د جلاوطنئ نه
راواپس شوی وُو. (۳) هغوئ ما ته ووئيل چې کوم کسان د جلاوطنئ نه بچ شوی وُو او د يهوداه صُوبې ته واپس راغلی وُو
هغوئ د لوئ تکليف او بې‌عزتئ سره مخ وُو. هغوئ ما ته دا هم ووئيل چې د يروشلم دېوالونه تر اوسه پورې مات پراتهٔ دی او
د دې دروازې د هغه وخت نه بيا نهٔ دی جوړې شوې چې د کوم وخت نه هغه په اور سوزولے شوې وې. (۴) کله چې زهٔ د
دې هر څهٔ نه خبر شوم، نو زهٔ کښېناستم او ومې ژړل. څو ورځې زهٔ غمژن وم او خوراک مې نهٔ کولو. ما د آسمان خُدائ
پاک ته سوال وکړو (۵) او ما ووئيل، ”اے مالِکه خُدايه، د آسمان خُدايه پاکه، اے عظيمه او د رُعب خُدايه پاکه، تهٔ د هغه
چا سره خپل د رحم لوظ پوره کوې چې څوک درسره مينه کوی او ستا حُکمونه منی، (۶) مالِکه خُدايه، ما ته وګوره او
زما سوال واوره، لکه څنګه چې زهٔ ستا د خِدمتګارانو يعنې بنی اِسرائيلو دپاره شپه او ورځ دُعا کوم. زهٔ دا اِقرار کوم چې
مونږ بنی اِسرائيلو ګناه کړې ده. ما او زما پلار نيکهٔ ګناه کړې ده. (۷) مونږ ستا خِلاف بدعملې کړې ده او تا چې څهٔ حُکم
کړے وو په هغې مو عمل نهٔ دے کړے. تا چې د خپل خِدمتګار موسیٰ په ذريعه کوم قانون مونږ له راکړے وو په هغې مو
عمل نهٔ دے کړے. (۸) تهٔ اوس هغه څهٔ رایاد کړه چې خپل خِدمت کوونکی موسیٰ ته دې فرمائيلی وُو چې کهٔ تاسو بنی
اِسرائيلو ما سره بې‌وفائی وکړه، نو زهٔ به تاسو په نورو قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. (۹) خو کهٔ بيا تاسو ما ته
راوګرځېدئ او زما په حُکمونو عمل کوئ، نو زهٔ به تاسو واپس هغه ځائ ته راولم کوم ځائ چې ما د خپل نوم د درناوی
دپاره خوښ کړے دے، کهٔ تاسو د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هم خوارهٔ وارهٔ يئ. (۱۰) مالِکه خُدايه، دا ستا
خِدمتګاران او ستا خپل خلق دی. تا هغوئ د خپل لوئ طاقت او قوت سره په بيعه آزاد کړل. (۱۱) مالِکه خُدايه، اوس زما
سوال واوره او د خپلو نورو ټولو خِدمتګارانو دُعاګانې واوره چې چا ته ستا د نوم په درناوی کولو کښې خوشحالی
ملاوېږی. او ما له کاميابی راکړه او داسې بادشاه نن په ما مِهربانه کړه. د هغهٔ په زړهٔ کښې دا خبره واچوه چې په ما رحم
وکړی.“ په هغه وخت کښې زهٔ د بادشاه ساقی وم.

د حضرت نحمياه يروشلم ته تلل

۲ (۱) د ارتخششتا بادشاه د بادشاهئ په شلم کال د نيسان په مياشت کښې په کوم وخت چې بادشاه له مے راغلل، نو ما
مے واخستل او بادشاه له مې ورکړل. زهٔ د هغهٔ په حضور کښې د دې نه مخکښې هيڅکله نهٔ وم خفه شوے، (۲) نو څکه
هغهٔ تپوس وکړو، ”تهٔ ولې دومره غمژن يې؟ تهٔ خو بيمار هم نهٔ يې، ما ته پته ده چې تهٔ ډېر سخت خفه يې.“ زهٔ ډېر زيات
يرېدم (۳) او جواب مې ورکړو، ”بادشاه سلامت، خُدائ دې تا له ډېر عُمر درکړی. زهٔ به ولې خفه نهٔ يم چې په کوم ښار
کښې زما پلار نيکهٔ ښخ شوی دی هغه تباه شوے دے او د هغې دروازې په اور تباه شوې دی؟“ (۴) بادشاه را نه تپوس
وکړو، ”تهٔ څهٔ غواړې؟“ نو ما د آسمانونو خُدائ پاک ته سوال وکړو، (۵) او بيا مې بادشاه ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، کهٔ
تهٔ په ما باندې مِهربانی کول غواړې او دا چې زما درخواست منظور کړې، نو ما له دا اجازت راکړه چې زهٔ يهوداه ته لاړ

شم، نو چې داسې زۀ هغه ښار بيا جوړ کړم چرته چې زما پلار نيکۀ ښخ شوی دی.“ ۶ نو بادشاه په هغه وخت کښې زما
درخواست منظور کړو، چې مَلِکه د هغۀ په څنګ کښې ناسته وه. هغۀ زما نه تپوس وکړو چې د څومره وخت دپاره به ځې
او بيا به کله واپس راځې، ۷ بيا ما هغۀ ته ووئيل چې په ما دا مِهربانی وکړه چې ما له د فرات سيند نمرپرېواتۀ طرف ته د
صُوبې د حکمرانانو دپاره خطونه راکړه، چې په کښې هغوئ ته دا ليکلی شوی وی چې ما له اجازت راکړی چې د هغوئ په
مُلک کښې يهوداه ته په خېر سره سفر وکړم. ۸ ما د شاهی ځنګلو څوکيدار آسف دپاره هم يو خط وغوښتو، چې هغۀ ته
په کښې ليکلی شوی وُو چې د هغه قلعې د دروازو دپاره چې د خُدائ پاک د کور حِفاظت کوی، د ښار د دېوالونو دپاره او د
هغه کور دپاره ما له لرګی راکړی چې په کوم کښې به زۀ اوسېدم. ما چې څۀ غوښتی وُو نو بادشاه ما له هغه هر څۀ راکړل،
ځکه چې خُدائ پاک په ما مِهربانه وو. ۹ نو بادشاه ما سره يو څو فوجی آفسران او په آسونو د سوارو کسانو يوه ډله
ولېږله او زۀ د نمرپرېواتۀ طرف ته فرات په سفر باندې روان شوم. هلته مې حکمرانانو له د بادشاه خطونه ورکړل. ۱۰ خو
د بيت‌حورون ښار سنبلط، او طوبياه چې هغه د عمون صُوبې يو آفسر وو، خبر شو چې څوک راغلی دی چې د بنی
اِسرائيلو د فائدې دپاره کار کوی، نو هغوئ ډېر زيات خفه شول.

د نحمياه د يروشلم د دېوالونو معائنه کول

۱۱ زۀ يروشلم ته لاړم او تر درېو ورځو پورې ۱۲ ما هيچا ته هغه خبره ونۀ کړه چې کومه خُدائ پاک زما په زړۀ کښې د
يروشلم په حقله اچولې وه. بيا په نيمه شپه زۀ پاڅېدم او بهر لاړم، يو څو ملګری مې ځان سره کړل. مونږ صِرف يو ځناور
د ځان سره بوتلو، دا هغه خر وو چې په کوم زۀ سور وم. ۱۳ کله چې زۀ د ښار نه روان شوم نو تر اوسه پورې شپه وه. د
وادئ په دروازه باندې ووتلم او د ګيدړ کوهی نه تېر شوم او د ګند دروازې ته لاړم. کله چې زۀ روان وم، نو ما د ښار
غورزېدلی دېوالونه او هغه دروازې وليدې کومې چې په اور تباه شوې وې. ۱۴ نو بيا زۀ د فوارې دروازې ته او د بادشاه
تالاب ته لاړم، خو په کوم خر باندې چې ما سورلی کوله نو هغۀ د تېرېدو لار پيدا نۀ کړه، ۱۵ بيا زۀ لاندې د قِدرون وادئ ته
لاړم او په خر باندې سور وم، دېوال ته مې کتل. بيا زۀ په هغه لار راواپس شوم چې په کومه راغلے وم او د وادئ په دروازه
باندې واپس ښار ته لاړم. ۱۶ د هغې علاقې يو آفسر ته هم دا پته ونۀ لګېده چې زۀ چرته وم يا مې څۀ کول. تر اوسه پورې
ما يهوديانو، اِمامانو، مشرانو، آفسرانو، يا بل چا ته هيڅ نۀ وُو وئيلی چې څوک به دا کار کوی. ۱۷ خو بيا ما هغوئ ته
ووئيل، ”ګورئ مونږ په دې وجه په تکليف کښې يُو چې يروشلم تباه شوے دے او د دې دروازې سوزولے شوې دی. راځئ
چې د يروشلم دېوالونه بيا جوړ کړُو او د دې بې‌عزتئ نه ځان خلاص کړُو.“ ۱۸ او ما هغوئ ته ووئيل چې خُدائ پاک زما
څنګه مل وو او هغه څۀ مې ورته ووئيل چې ما ته بادشاه وئيلی وُو. نو هغوئ په جواب کښې ووئيل، ”راځئ چې د دېوالونو
په جوړولو بيا شروع وکړُو.“ او هغوئ د نېکۍ په دې کار کولو باندې شروع وکړه. ۱۹ کله چې سنبلط حورونی، عمونی
طوبياه او جشم نومې يو عربے زمونږ د منصوبې نه خبر شول، نو هغوئ په مونږ پورې ټوقې او مسخرې وکړې او وې
وئيل، ”تاسو دا څۀ شروع کړی دی؟ ولې تاسو د بادشاه خِلاف بغاوت کول غواړئ؟“ ۲۰ ما جواب ورکړو، ”د آسمان
خُدائ پاک به مونږ له کاميابی راکړی. مونږ د هغۀ خِدمت کوونکی يُو او مونږ کار شروع کړُو. خو تاسو په يروشلم کښې د
جائيداد لرلو هيڅ حق نۀ لرئ، او نۀ حِصه لرئ.“

د يروشلم د دېوال بيا جوړېدل

۳ ۱ بيا مشر اِمام اِلياسب او د هغۀ ملګرو اِمامانو د ګډو دروازه بيا جوړه کړه، هغوئ هغه وقف کړه او دروازې يې په

خپل ځائ ولګولې. هغوئ د سلو مينارو پورې دېوال او د حننايل ميناره پورې دېوال وقف کړو. ۲ د يريحو خلقو ورپسې
برخه جوړه کړه. د اِمری زوئ زکور بله برخه جوړه کړه. ۳ د سناآه قبيلې د کبانو دروازه جوړه کړه. هغوئ تيرونه او
دروازې په خپل ځائ باندې ولګولې، د دروازې د تالا کولو دپاره يې سيخونه او زنځيرونه ولګول. ۴ د اورِياه زوئ او د
هقوض نمسی مريموت ورپسې برخه جوړه کړه. د برکياه زوئ او د مشيزبايل نمسی مسلام ورپسې برخه جوړه کړه. د
بعنه زوئ صدوق بله برخه جوړه کړه. ۵ د تقوع سړو ورپسې برخه جوړه کړه، خو د هغوئ مشرانو د هغه کار کولو نه
اِنکار وکړو کوم کار چې هغوئ ته خپلو ټيکدارانو حواله کړے وو. ۶ د فاسح زوئ يويدع او د بسودياه زوئ مسلام د
يسانه دروازه بيا جوړه کړه. هغوئ تيرونه او دروازې په خپلو ځايونو کښې ولګول او د تاله کولو دپاره يې په دروازه کښې
اړمونه او کُنډې ولګول. ۷ د جبعون ملطياه، د مرونوت يدون او د جبعون او مصفاه سړو ورپسې برخه جوړه کړه چې د
نمرپربواتۀ طرف ته فرات د حکمران کور پورې حِصه وه. ۸ د حرهياه زوئ عُزیايل زرګر ورپسې برخه جوړه کړه.
حننياه عطر جوړوونکی ورپسې برخه جوړه کړه، چې د پلن دېوال پورې حِصه وه. ۹ د يروشلم د نيمې ضِلعې حکمران د
حُور زوئ رفاياه ورپسې برخه جوړه کړه. ۱۰ د حرومف زوئ يدعياه ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغۀ د خپل
کور سره نزدې وه. د حسبنياه زوئ حطوش ورپسې برخه جوړه کړه. ۱۱ د حارِم زوئ مُلکياه او د پخت موآب زوئ
حسوب دوئ دواړو ورپسې برخه او د تنور ميناره يې جوړه کړه. ۱۲ د يروشلم د نورې نيمې ضِلعې حکمران يعنې د
هلوحيس زوئ سلوم ورپسې برخه جوړه کړه. د هغۀ لوڼو په دې کار کښې د هغۀ مدد کولو. ۱۳ حنون او د زنوح ښار
اوسېدونکو د وادئ دروازه بيا جوړه کړه. هغوئ هغه دروازې په خپلو خپلو ځايونو باندې ولګولې، هغوئ د دروازې تالا
کولو دپاره په دې کښې سيخونه او زنځيرونه ولګول او د ګند دروازې پورې هغوئ پينځۀ سوه ګزه دېوال بيا جوړ کړو. ۱۴
د بيتهکرم ضِلعې حکمران د ريکاب زوئ مُلکياه د ګند دروازه بيا جوړه کړه. هغۀ دروازې په خپلو ځايونو باندې ولګولې
او د دروازې تالا کولو دپاره يې په کښې سيخونه او زنځيرونه ولګول. ۱۵ د مصفاه ضِلعې حکمران د کولحوزه زوئ سلوم
د فوارې دروازه بيا جوړه کړه. هغۀ د دروازې دپاسه چت جوړ کړو، دروازې يې په خپل ځائ باندې ولګولې او سيخونه او
زنځيرونه يې په کښې ولګول. د سِلح تالاب سره د شاهی باغ سره نزدې هغۀ دېوال جوړ کړو، دا تر هغه ځائ پورې وو چرته
چې د داؤد د ښار نه لاندې پوړۍ کوزې شوې وې. ۱۶ د بيتصور د نيمې ضِلعې حکمران د عُزبق زوئ نحمياه ورپسې
برخه جوړه کړه، چې دا د داؤد د خاندان د قبرستان، تالاب او د فوجيانو کورونو پورې وه.

هغه ليويان چې چا په دېوال باندې کار کولو

۱۷ دې ليويانو د هغه دېوال نورې برخې بيا جوړې کړې: د بانی زوئ رحُوم ورپسې برخه جوړه کړه، د قعيله د نيمې ضِلعې
حکمران، حسبياه د خپلې ضِلعې د طرفه ورپسې برخه جوړه کړه، ۱۸ د قعيله د نورې نيمې ضِلعې د حکمران د حنداد
زوئ باوی ورپسې برخه جوړه کړه، ۱۹ د مصفاه حکمران د يشوَع زوئ ايصر د وسلې د ګودام په مخکښې ورپسې حِصه
جوړه کړه، دا تر هغه ځائ پورې وه چرته چې دېوال تاوېږی، ۲۰ د زبی زوئ باروک ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغه
ځائ پورې وه چرته چې د مشر اِمام اِلياسب کور ته د ننوتلو دروازه وه، ۲۱ د اورِياه زوئ او د هقوض نمسی مريموت
ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د اِلياسب د کور تر آخری سر پورې رسېدلې وه.

هغه اِمامان چې په دېوال يې کار کولو

۲۲ دې اِمامانو د دېوال يو څو نورې برخې بيا جوړې کړې: د يروشلم د ګېرچاپېره علاقې نه اِمامانو ورپسې برخه بيا جوړه

کړه، ۲۳ بنیامین او د حسوب ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغوئ کورونو ته مخامخ وه، د معسیاه زوئ او د عننیاه نمسی عزریاه ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغهٔ د کور مخې ته وه، ۲۴ د حنداد زوئ بِنوئی ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د عزریاه د کور نه واخله د دېوال د گوټ پورې وه، ۲۵-۲۶ د اُوزی زوئ فالال ورپسې برخه جوړه کړه، د دېوال د گوټ نه او د څوکیدارۍ دربار ته نزدې د محل برنی مینارې نه يې شروع وکړه، د پرعوس زوئ فدایاه ورپسې برخه جوړه کړه، دا برخه د هغه ځائ پورې وه چې نمرخاتهٔ طرف ته يې د اوبو دروازه او د خُدائ پاک د کور د څوکیدارۍ اوچته میناره وه. دا برخه د ښار د هغه حِصې سره نزدې وه چې نوم يې عوفل وو، چرته چې د خُدائ پاک د کور کاریگران اوسېدل.

د دېوال نور جوړوونکی

۲۷ د تقوع سړو ورپسې برخه جوړه کړه، د هغوئ دويمه برخه، د هغه ځائ نه واخله چې د خُدائ پاک د کور د څوکیدارۍ د لوئې مینارې مخامخ وه د هغې نه واخله تر عوفل سره نزدې دېوال پورې وه. ۲۸ د اِمامانو يوې قبيلې ورپسې برخه جوړه کړه، چې شمالی طرف ته د آسونو د دروازې نه تلې وه، هر يو د خپل کور په مخکښې حِصه جوړه کړه. ۲۹ د اِمير زوئ صدوق ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغهٔ کور په مخکښې وه. د نمرخاتهٔ طرف دروازې څوکیدار د سکانیاه زوئ سمعیاه ورپسې برخه جوړه کړه. ۳۰ د شلمیاه زوئ حننیاه او د صلف شپږم زوئ حنون ورپسې دويمه برخه جوړه کړه. د برکیاه زوئ مسلام ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغهٔ کور مخې ته وه. ۳۱ مُلکیاه زرگر ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغې پورې وه چې کوم کور د خُدائ پاک د کور کاریگرو او سوداگرو استعمالولو، کوم چې د حاضرۍ دروازې سره وو، دا د هغه کوټې سره نزدې وو چې د شمالی نمرخاتهٔ طرف ته د گوټ دېوال دپاسه وو. ۳۲ زرگرانو او سوداگرو آخری برخه جوړه کړه، دا د گوټ سره د کوټې نه واخله د گډو د دروازې پورې وه.

د حضرت نحمیاه کامیابېدل

۴ ۱ کله چې سنبلط خبر شو چې مونږ يهوديانو دېوال جوړول بيا شروع کړی دی، نو هغه سخت غصه شو او مونږ پورې يې خندا شروع کړه. ۲ د خپلو ملگرو او د سامری فوجيانو په مخکښې يې ووئيل، ”دا بدبخته يهوديان چې څهٔ کوی د هغې په حقله يې څهٔ خيال دے؟ د هغوئ اراده د ښار بيا جوړولو ده څهٔ؟ ولې د هغوئ خيال دا دے چې صِرف د يو څو قربانو پيش کولو په وجه به هغوئ هغه دېوال په يوه ورځ کښې جوړ کړی؟ هغوئ د سوزېدلو کاڼو او د ملبې د ډېری نه د عمارت کاڼی جوړولے شی څهٔ؟“ ۳ طوبياه هلته د هغهٔ په څنګ کښې ولاړ وو او دا خبره يې وکړه، ”هغوئ څهٔ قسم دېوال جوړولے شی؟ داسې چې يو لومبړه يې هم راغورزولے شی.“ ۴ ما دُعا وکړه، ”خُدايه پاکه، د هغوئ خندا واوره چې په مونږ پورې يې کوی، د هغوئ کنځل دې هم هغوئ ته بلا شی. هغوئ دې وتښتولے شی او پردی مُلک ته دې قېديان بوتلے شی. ۵ هغوئ چې کوم بد عمل کوی هغه مهٔ معاف کوه او د هغوئ گناهونه مهٔ هېروه، ځکه چې مونږ کله دېوال جوړولو نو هغوئ زمونږ بې‌عزتی کړې ده.“ ۶ نو مونږ د دېوال په جوړولو باندې لگيا وُو او دا دېوال زر د نيم اوچتوالی پورې جوړ شو، ځکه چې خلقو به په شوق سره د دې کار کولو. ۷ خو کله چې سنبلط، طوبياه، او د عربو، د عمون او د اشدود خلقو واورېدل چې د يروشلم د دېوال د بيا جوړېدلو کار شروع شوے وو او چې د دېوال غورزېدلی ځايونه بيا جوړېږی نو هغوئ سخت غصه شُو. ۸ نو هغوئ ټولو دا منصوبه جوړه کړه چې راشی او په يروشلم باندې حمله وکړی او گډوډی پيدا کړی، ۹ خو مونږ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړو او د هغوئ خِلاف مو شپه او ورځ په څوکیدارۍ باندې

سړی ولګول. ۱۰ د یهوداه خلقو یوه سندره لرله او هغوئ ووئیله، "مونږ مزدوران کمزوری شوی یُو، دومره ماتې خَښتې به
څنګه اوچتُوو. مونږ دا دېوال نن څنګه جوړ کړُو؟" ۱۱ زمونږ د دشمنانو خیال دا وو چې مونږ به خپل دشمنان ونهٔ ګورو
او نهٔ به تر هغې پورې دا پته راته ولګی چې څهٔ کیږی چې ترڅو پورې هغوئ مونږ ته رارسېدلی نهٔ وی، مونږ به ووژنی او
زمونږ کار به بند کړی. ۱۲ خو چې زمونږ د دشمنانو سره کوم یهودیان اوسېدل هغوئ وخت په وخت راتلل او چې زمونږ
دشمنانو زمونږ خِلاف کومې منصوبې جوړولې نو د هغې نه به یې خبرولو. ۱۳ نو ما خلقو له تُورې، نېزې او غشی ورکړل
او قبیله په قبیله مې د دېوال شاته په هغه ځایونو کښې ودرول چرته چې کار لا ختم شوے نهٔ وو. ۱۴ ما ته پته ولګېده چې
خلق یرېدلی وُو، نو ما هغوئ، او د هغوئ مشرانو او آفسرانو ته ووئیل، "زمونږ د دشمنانو نه مهٔ یرېږئ. یاد ساتئ چې مالِک
خُدائ ډېر لوئ او یروونکے دے او ستاسو وطندارانو، ستاسو زامنو، لوڼو، ښځو او ستاسو د کورونو دپاره جنګ وکړی."
۱۵ زمونږ دشمنان خبر شول چې مونږ ته دا پته لګېدلې ده چې هغوئ څهٔ منصوبه جوړوله او چې خُدائ پاک د هغوئ
منصوبې خرابې کړې دی. نو مونږ ټول د دېوال د بیا جوړولو دپاره واپس روان شُو. ۱۶ د هغه وخت نه واخله زما نیمو
سړو به کار کولو او نیم کسان به د څوکیدارئ دپاره ولاړ وُو. هغوئ زغرې اغوستې وې او نېزې، ډالونه او غشی ورسره وُو.
او زمونږ مشرانو د خلقو سره پوره مدد کولو، ۱۷ یعنې د هغه خلقو سره چا چې دېوال جوړولو. چې کومو کسانو به د
عمارت سامان وړلو نو هغوئ به هم په یو لاس باندې کار کولو او په بل لاس کښې به یې وسله نیولې وه، ۱۸ او هر چا به
چې د جوړولو کار کولو نو هر یو به په خپله ملا پورې تُوره تړلې وه خو چې کوم سړی به د خبردارئ دپاره بیګل غږولو نو
هغه به ما سره ایسارېدو. ۱۹ ما خلقو، د هغوئ آفسرانو او مشرانو ته ووئیل، "دا کار په دومره ډېره فاصله باندې خور دے
چې مونږ په دېوال باندې د یو بل نه ډېر زیات لرې یُو. ۲۰ کهٔ تاسو د بیګل آواز واورئ، نو ما ته راغونډ شئ. زمونږ خُدائ
پاک به زمونږ دپاره جنګ کوی." ۲۱ نو هره ورځ، د سحر نه واخله د شپې تر هغه وخته پورې چې ستوری به راښکاره
شول، زمونږ نیمو کسانو به کار کولو، خو هغه نور نیم به د نېزو سره د څوکیدارئ دپاره ولاړ وُو. ۲۲ په هغه وخت کښې
ما هغه مشرانو سړو ته ووئیل چې هغوئ او د هغوئ ټول مدد کوونکی به د شپې په یروشلم کښې ایساریږی، نو چې داسې
مونږ د شپې د ښار څوکیدارئ کوُو او د ورځې به کار کوُو. ۲۳ ما د شپې هم خپلې جامې نهٔ ویستلې، نهٔ زما ملګرو، نهٔ زما
خِدمتګارانو او نهٔ زما څوکیدارانو ویستلې. او کهٔ مونږ د اوبو دپاره هم تلو نو مونږ ټولو به وسله د ځان سره ساتله.

د حضرت نحمیاه د غریبانانو دپاره فکرمند کېدل

۵ ۱ څهٔ موده وروستو ډېرو سړو او ښځو، د خپلو یهودیانو خِلاف شکایت شروع کړو. ۲ څهٔ کسانو ووئیل، "زمونږ
خاندان غټ شوے دے او د ژوندی پاتې کېدو دپاره مونږ ته د خوراک ضرورت دے." ۳ څهٔ کسانو ووئیل، "مونږ خپل
پټی، د انګورو باغونه او خپل کورونه د دې دپاره ګانه کړی دی چې د قحط په وخت کښې راته کافی خوراک مِلاو شی."
۴ خو څهٔ کسانو دا هم ووئیل، "مونږ پیسې قرض کړې وې چې په خپلو پټو او د انګورو په باغونو مو بادشاه له محصُول
ورکړی. ۵ مونږ یهودیان د یو نسل نه یُو. ولې زمونږ بچی د هغوئ د بچو په شان نهٔ دی؟ خو بیا هم مونږ مجبور یُو چې د
خپلو بچو نه غلامان جوړوُو. زمونږ څهٔ لوڼه د وړاندې نه د وینځو په توګه خرڅې شوې دی. مونږ په دې وجه بې‌مددګاره یُو
چې زمونږ پټی او د انګورو باغونه زمونږ نه اخستے شوی دی." ۶ کله چې ما د هغوئ شکایتونه واورېدل، نو زهٔ غصه
شوم. ۷ په دې باندې د سوچ کولو نه پس، ما د خلقو مشران او آفسران وړټل او ورته مې ووئیل، "تاسو د خپلو خلقو نه
سود اخلئ." نو ما د دې دپاره د خلقو یو جرګه راوغوښته چې د دې مسئلې حل راوباسو ۸ او ورته مې ووئیل، "زمونږ
چې څومره وس وی نو مونږ خپل هغه یهودی خپلوان واپس اخلو کومو چې خپل ځانونه په غېرو خلقو باندې خرڅ کړی

دی. خو اوس تاسو خپل رشته‌داران او خپل خلق دې ته مجبوروئ چې خپل ځانونه په تاسو باندې خرڅ کړی.“ مشران
خاموش ولاړ وُو او د وئیلو دپاره ورسره هیڅ هم نۀ وُو. ٩ بیا ورته ما ووئیل، ”تاسو چې څۀ کوئ دا ټیک نۀ دی. په کار
دی چې تاسو زمونږ د خُدائ پاک نه په یره کښې ژوند تېر کړئ نو چې مونږ د غېرو قومونو د دشمنانو د پېغور نه خپل
ځانونه بچ کړُو. ١٠ ما خلق دې ته پرېښی دی چې زما نه پېسه او غله قرض واخلی او هم زما د ملګرو او خلقو نه چې زما
دپاره کار کوی. نو راځئ چې دا سود اخستل بند کړُو. ١١ نو تاسو به نن خامخا هغوئ له د هغوئ پټی، د انګورو باغونه، د
زیتُونو ونې او د هغوئ کورونه واپس ورکوئ. او لکه کله چې مو پېسې، غله، د انګورو نوی مے او د زیتُونو تېل قرض
ورکول او چې کوم سود مو ترې نه اخستے دے هغه واپس ورکړئ.“ ١٢ مشرانو ورته ووئیل، ”تا چې څۀ ووئیل مونږ به
هغه هم دغه شان وکړُو. مونږ به جائیدادونه واپس کړُو او د قرض د راغونډولو کوشش به نۀ کوُو.“ نو ما اِمامان راوغوښتل
او د هغوئ په مخکښې مې د مشرانو نه دا قسم واخستلو چې هغوئ اوس اوس کومه وعده وکړه نو هغه به پوره کوی. ١٣
نو ما خپله لمن وڅنډله او ومې وئیل، ”کۀ تاسو دا وعده پوره نۀ کړه، نو خُدائ پاک دې تاسو د خپلو کورونو او خپلو
جائیدادونو نه داسې وڅنډی.“ نو ټولو خلقو په جواب کښې ووئیل، ”آمین“ او هغوئ د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړو. او
خلقو هم هغه شان وکړل چې څنګه یې وعده کړې وه.

د حضرت نحمیاه سخاوت

١٤ په هغه ټولو دولسو کالو کښې چې زۀ د یهوداه د مُلک حکمران وم، د ارتخشستا د سلطنت د شلم کال نه د هغۀ د
بادشاهۍ د دوه دېرشم کال پورې، نۀ ما او نۀ زما خپلوانو هغه خوراک خوړلے دے چې کوم د حکمران دپاره مقرر وو.
١٥ زما نه مخکښې به چې کوم یو حکمران هم په دفتر کښې وو هغه به په خلقو بوج وو. د میو او د خوراک دپاره به یې هره
ورځ ترې نه څلوېښت د سپینو زرو سیکې غوښتې. د هغوئ نوکرانو به هم د خلقو سره زیاتے کولو. خو ما به د هغوئ په
شان کار نۀ کولو، ځکه چې زۀ د خُدائ پاک نه یرېدلم. ١٦ ما خپل ځان د دېوال د بیا جوړولو دپاره وقف کړے وو او هیڅ
جائیداد مې نۀ اخستلو. هر چا چې زما دپاره کار کولو نو هغه د دېوال په بیا جوړېدو کښې شریک وُو. ١٧ ما به د خپل
دسترخوان نه هره ورځ یو نیم سل یهودیانو او د هغوئ مشرانو له روټۍ ورکوله. دا د هغه ټولو خلقو نه علاوه وُو کوم چې د
ګېرچاپېره مُلکونو نه ما له راغلی وُو. ١٨ هره ورځ به مې یو غوَیے، شپږ ښۀ ګډان او ډېرې چرګې تیارولې او په هره لسمه
ورځ مې د انګورو د تازه میو بندوبست کولو. خو بیا هم ما هغه پېسې نۀ غوښتلې کومې چې د حکمران دپاره مقررې وې،
ځکه چې خلقو ډېر درونډ بوج برداشت کولو. ١٩ نو اے خُدایه پاکه، زۀ ستا نه سوال کوم چې زما هغه هر یو کار یاد ساته
چې ما د دې خلقو دپاره کړے دے.

د حضرت نحمیاه خِلاف منصوبې

٦ ١ سنبلط، طوبیاه، عربی جشم او زمونږ نور دشمنان خبر شول چې مونږ د دېوال جوړول ختم کړی دی او چې په دې
کښې یو مات ځائ هم پاتې نۀ دے، اګر چې مونږ د دروازو په ځایونو کښې دروازې هم لا نۀ وې لګولې. ٢ نو سنبلط او
جشم ما له یو پېغام راولېږلو، دا مشوره یې راکوله چې د اونو په مېدان کښې په یو کلی کښې زۀ د هغوئ سره مِلاو شم. خو
ما ته پته ولګېده چې دا ما ته د هغوئ د نقصان رسولو یوه منصوبه وه. ٣ ما هغوئ له پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته
ووائی، ”زۀ یو اهم کار کوم او لاندې نۀ شم درتلے. صِرف تاسو سره مِلاوېدو دپاره خپل کار نۀ شم بندولے.“ ٤ هغوئ
څلور ځلې ما له هم دغه پېغام رالېږلو او هر ځل ما هغوئ له هم دغه جواب ورولېږلو. ٥ بیا سنبلط خپل یو نوکر ما له د

پینځم پېغام سره راولېږلو، دا د خط په شکل کښې وو او دا خط کولاو وو. ۶ ما ولوستلو، "جشمه ووئیل چې په ګاونډیانو
کښې دا افواه خوره ده چې ته او یهودیان د بغاوت اراده لرئ نو دا ځکه تاسو دا دېوال بیا جوړَوئ. هغهٔ دا هم ووئیل چې
ستا منصوبه دا ده چې خپل ځان بادشاه کړې ۷ او تا د یو څو پېغمبرانو بندوبست کړے دے چې په یروشلم کښې دا
اِعلان وکړی چې ته د یهوداه بادشاه یې. خو بادشاه سلامت به یقیناً د دې نه خبر شی، نو ځکه زهٔ دا مشوره درکوم چې
مونږ دواړه مِلاو شُو چې په حالاتو باندې خبرې وکړُو." ۸ نو ما هغهٔ له جواب ورولېږلو، "ته چې څهٔ وائې په هغهٔ کښې
هیڅ هم رښتیا نشته. دا هر څهٔ تا د خپل ځان نه جوړ کړی دی." ۹ د هغوئ دا کوشش وو چې مونږ ویروی چې کار بند
کړُو. خو ما دُعا وکړه، "خُدایه پاکه، ما له طاقت راکړه." ۱۰ په هغه وخت زهٔ د مهیطباېل نمسی او د دلایاه زوئ سمعیاه
سره مِلاوېدو له لاړم، چې هغه د دې قابل نهٔ وو چې د خپل کور نه لاړ شی. هغهٔ ما ته ووئیل، "زهٔ او ته به لاړ شُو او د خُدائ
پاک د کور په مقدس ځائ کښې به دواړه پټ شُو او دروازې به تالا کړُو، ځکه چې هغوئ ستا د وژلو دپاره راروان دی. نو
هغوئ به ستا د وژلو دپاره د شپې راشی." ۱۱ ما په جواب کښې ورته ووئیل، "زهٔ داسې سړے نهٔ یم چې وتښتم او پټ شم.
ستا خیال دا دے څهٔ چې زهٔ به د خپل ژوند د بچ کولو دپاره د خُدائ پاک په کور کښې پټېږم؟ زهٔ به داسې نهٔ کوم." ۱۲
کله چې ما په دې باندې سوچ وکړو، نو ما ته پته ولګېده چې خُدائ پاک د سمعیاه سره خبرې نهٔ دی کړې، خو طوبیاه او
سنبلط هغهٔ له د دې دپاره رشوت ورکړے دے چې ما له دا خبردارے راکړی. ۱۳ هغوئ هغهٔ له د دې دپاره پیسې ورکړې
وې چې ما ویروی او زهٔ ګناه وکړم، نو چې هغوئ زما شُهرت خراب کړی او ما سپک کړی. ۱۴ ما دُعا وکړه، "خُدایه
پاکه، چې طوبیاه او سنبلط څهٔ کړی دی هغه یاد ساته او سزا ورکړه. هغه ښځه نوعیدیاه او نور ټول پېغمبران یاد ساته چا
چې زما د یرولو کوشش کړے دے."

د کار ختمول

۱۵ د کار دوه پنځوسمې ورځې نه پس د الول د میاشتې په پینځویشتمه ورځ ټول دېوال ختم شو. ۱۶ کله چې په ګېرچاپېره
مُلکونو کښې زمونږ دشمنان د دې نه خبر شول، نو هغوئ وېرېدل او خپل ځانونه ورته کمزوری ښکاره شول، ځکه چې
هغوئ ته پته وه چې دا کار د خُدائ پاک د مدد سره شوے دے. ۱۷ په دې ټول وخت کښې د یهودیانو مشرانو او طوبیاه
یو بل ته ډېر خطونه لېږل رالېږل. ۱۸ په یهوداه کښې ډېرو خلقو د طوبیاه ملګرتیا ځکه کوله چې د هغهٔ سخر د ارخ زوئ
سکانیاه یهودی وو. د دې نه علاوه، د هغهٔ زوئ یهوحنان د برکیاه د زوئ د مسلام لور وادهٔ کړې وه. ۱۹ طوبیاه چې کوم
ښهٔ کارونه کړی وُو نو خلقو به د هغې ټولو په حقله زما په وړاندې خبرې کولې او ما چې څهٔ وئیل نو هغه به یې طوبیاه ته
وئیل. او هغهٔ زما د یرولو دپاره خطونه رالېږل.

۷ ۱ نو دېوال بیا جوړ شو، ټولې دروازې په خپلو ځایونو کښې ولګولے شوې او څوکیداران، حمد ویونکی او لیویان
مقرر کړے شول. ۲ ما دوه سړی د یروشلم په ښار باندې مشران مقرر کړل، هغه زما ورور حنانی او د قلعه مشر آفسر
حننیاه وُو. حننیاه اعتمادی سړے وو او هغه د نورو نه زیات د خُدائ پاک نه یرېدو. ۳ ما هغوئ ته ووئیل، "ترڅو پورې
چې نمر تود شوے نهٔ وی نو د یروشلم دروازې به نهٔ کولاووئ. په کوم وخت کښې چې څوکیداران په ماښام کښې چهټی
کوی نو هغوئ دې دروازې بندوی او اړمونه دې ورته واچوی. ما هغوئ ته دا هم ووئیل چې د یروشلم د اوسېدونکو خلقو نه
یو څو څوکیداران مقرر کړئ چې څهٔ کسانو ته په کښې خاص ځایونه حواله شی او نور دې د خپلو کورونو نه ګېرچاپېره
ګشت کوی."

د هغه کسانو تفصيل چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول

۴ يروشلم يو لوئ ښار وو، خو ډېر خلق په کښې نۀ اوسېدل او ډېر کورونه په کښې نۀ وُو جوړ شوى. ۵ خُدائ پاک دا
خيال زما په زړۀ کښې واچولو چې دا خلق، د هغوئ مشران او آفسران راغونډ کړم او د هغوئ نسب‌نامه وګورم. ما د هغه
خلقو حِساب کِتاب پېدا کړو کوم چې اول د جلاوطنۍ نه راواپس شوى وُو او ما ته چې کوم معلومات مِلاو شول هغه دا
دى: ۶ ډېر جلاوطن شوى کسان د بابل صُوبې نه لاړل او يروشلم او يهوداه ته راواپس شول، هر يو خپل ښار ته راغلو. د
هغوئ خاندان په بابل کښې د جلاوطنۍ په دوران کښې د هغه وخت نه اوسېدې چې نبوکدنضر بادشاه هغوئ هلته قېديان
بوتلى وُو. ۷ د هغوئ مشران دا وُو، زرُبابل، يشوَع، نحمياه، عزرياه، رعمياه، نحمانى، مردکى، بِلشان، مِسفرت، بِګوئ،
نحُوم او بعنه. ۸-۲۵ دا د بنى اِسرائيلو د ډلو تفصيل دے، دا تفصيل د هغه هرې قبيلې د کسانو د شمېر سره دے کوم چې د
جلاوطنۍ نه راواپس شول: د پرعوس اولاد دوه زره يو سل او دوه اويا، د سفطياه اولاد درې سوه او دوه اويا، د ارخ اولاد
شپږ سوه او دوه پنځوس، د پخت موآب اولاد چې هغوئ د يشوَع او يوآب اولاد وو، په شمېر کښې دوه زره اتۀ سوه او اتلس
وُو، د عيلام اولاد يو زر دوه سوه څلور پنځوس، د زتُو اولاد اتۀ سوه او پينځۀ څلوېښت، د زکى اولاد اووۀ سوه او شپېتۀ، د
بِنوئى اولاد شپږ سوه او اتۀ څلوېښت، د ببى اولاد شپږ سوه او اتۀويشت، د عزجاد اولاد دوه زره درې سوه او دوويشت، د
ادونِقام اولاد شپږ سوه او اووۀ شپېتۀ، د بِګوئ اولاد دوه زره او اووۀ شپېتۀ، د عدين اولاد شپږ سوه او پينځۀ پنځوس، د
اطير اولاد چې د هغۀ نوم حزقياه هم وو، دوه کم سل کسان، د حاشوم اولاد درې سوه او اتۀويشت، د بِضى اولاد درې سوه
او څليريشت، د خاريف اولاد يو سل او دولس، د جبعون اولاد پينځۀ کم سل. ۲۶-۳۸ د کومو خلقو پلار نيکۀ چې په دې
ښارونو کښې اوسېدل هغوئ هم راواپس شول: بيت‌لحم او نطوفه، يو سل او اتۀ اتيا کسان، عنتوت، يو سل او اتۀويشت
کسان، بيت‌عزماوت، دوه څلوېښت کسان، قِريَت‌يعريم، کفيره او بيروت، اووۀ سوه او درې څلوېښت کسان، راما او
جبعه، شپږ سوه او يوويشت کسان، مِکماس، يو سل او دوويشت کسان، بيت‌ايل او عى، يو سل او درويشت کسان، د بل
نبو دوه پنځوس کسان، د بل عيلام يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، حارِم، درې سوه او شل کسان، يريحو، درې
سوه او پينځۀ څلوېښت کسان، لد، حاديد او اونو، اووۀ سوه او يوويشت کسان، سناآه، درې زره نهۀ سوه او دېرش کسان.
۳۹-۴۲ دا د اِمامانو د ډلو تفصيل دے چې هغوئ د جلاوطنۍ نه راواپس شول: د يشوَع اولاد يدعياه، نهۀ سوه او درې اويا،
اِمير، يو زر او دوه پنځوس، فشحور، يو زر دوه سوه او اووۀ څلوېښت، حارِم، يو زر او اوولس. ۴۳-۴۵ د ليويانو قبيلې چې
د جلاوطنۍ نه راواپس شوې: د هوداوه اولاد يشوَع او قدمى‌ايل، څلور اويا، د آسف اولاد د خُدائ پاک د کور موسيقاران يو
سل او اتۀ څلوېښت، د خُدائ پاک د کور څوکيداران چې د سلوم، اطير، طلمون، عقوب، حطيطا او شوبى اولاد وو هغوئ
يو سل او اتۀ دېرش وُو. ۴۶-۵۶ د خُدائ پاک د کور د خِدمتګارانو قبيلې چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول: ضيحا، حسوفا،
طبعوت، قروس، سيعا، فدون، لبانه، حجابه، شملى، حنان، جِديل، جحر، رياياه، رضين، نقودا، جزام، عُزا، فاسح، بسئ،
معُونيم، نفوسيم، بقبوق، حقوفا، حرحُور، بضلوت، محيدا، حرشاه، برقوس، سِسيرا، تامح، نضياح او خطيفا. ۵۷-۵۹ د
سليمان د نوکرانو قبيلې چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول: سوطى، سوفرت، فريدا، يعله، درقون، جِديل، سفطياه، حِطيل،
فوکرت‌هضبائم او امون. ۶۰ د خُدائ پاک د کور د خِدمتګارانو اولاد او د سليمان د هغه نوکرانو شمېر اتۀ کم څلور سوه وو
کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول. ۶۱-۶۲ د دلاياه، طوبياه او نقودا د ډلو کسان شپږ سوه او دوه څلوېښت وُو کوم چې
د تل ملح، تل حرشا، کروب، عدون او اِمير ښارونو نه راواپس شول، خو هغوئ دا نۀ شول ثابتولے چې هغوئ د بنى
اِسرائيلو اولاد دے. ۶۳-۶۴ د اِمامانو دې ډلو داسې هيڅ شجره نسب پېدا نۀ کړو چې هغوئ د خپل پلار نيکۀ ثبوت پېش
کړى: حباياه، هقوض، برزلى. (د اِمامانو د قبيلې برزلى پلار نيکۀ په جِلعاد کښې د برزلى د قبيلې يوه ښځه وادۀ کړې وه او د
خپل سخر د قبيلې نوم يې وړے وو.) هغوئ دا نۀ شوه ثابتولے چې د هغوئ پلار نيکۀ څوک وُو، نو په دې وجه هغوئ

اِمامان نۀ شول منلے کېدے. ۶۵یهودی حکمران هغوئ ته وئیلی وُو چې هغوئ تر هغې پورې خُدائ پاک ته پېش کړے
شوے خوراک نۀ شی خوړلے چې ترڅو پورې اِمام اُوریم او تمیم نۀ وی استعمال کړے. ۶۶-۶۹کوم کسان چې د جلاوطنئ
نه راواپس شول هغوئ ټول په شمېر کښې دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېتۀ کسان وُو. د هغوئ ښځې او نران نوکران
په شمېر کښې اووۀ زره درې سوه او اووۀ دېرش وُو، ښځې او نران موسیقاران دوه سوه او پینځۀ څلوېښت، آسونه اووۀ
سوه او شپږ دېرش، قچر دوه سوه او پینځۀ څلوېښت، اوښان څلور سوه او پینځۀ دېرش، خرونه شپږ زره اووۀ سوه او شل.
۷۰-۷۲ډېرو خلقو په هغه چنده ورکولو کښې مدد کولو چې د خُدائ پاک د کور د بیا جوړولو باندې خرچ شوې وه: حکمران
اتۀ کلو سرۀ زر ورکړل، پنځوس جامونه چې د خُدائ پاک په کور کښې استعمال شی، د اِمامانو دپاره پینځۀ سوه او دېرش
چُوغې، د قبیلو مشرانو یو سل او درې پنځوس کلو سرۀ زر ورکړل، یو زر او څلور سوه او اتۀ پنځوس کلو سپین زر، باقی
نورو خلقو یو سل او درې پنځوس کلو سرۀ زر ورکړل، یو زر او درې سوه پینځویشت کلو سپین زر، د اِمامانو دپاره اووۀ
شپېتۀ چُوغې، ۷۳اِمامان، لیویان، څوکیداران، سندرغاړی، او څۀ عام خلق، د خُدائ پاک د کور خِدمتګاران، او ټول بنی
اِسرائیلیان په وړو ښارونو او د یهوداه په ښارونو کښې دېره شول.

د عزرا خلقو ته شریعت لوستل

۸ ۱ تر اوومې میاشتې پورې ټول بنی اِسرائیل په خپلو ښارونو کښې دېره شول. د دې میاشتې په اوله ورځ هغوئ ټول په
یروشلم کښې د اوبو دروازې سره دننه د جرګې په ځائ کښې راغونډ شول. هغوئ عزرا عالِم ته ووئیل چې د موسیٰ د
شریعت هغه کِتاب راوړی کوم چې مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له ورکړے وو. ۲ نو عزرا د شریعت کِتاب هغه ځائ ته
راوړو او دا د اوومې میاشت اوله ورځ وه چرته چې خلق راغونډ وُو. په هغوئ کښې سړی، ښځې او هغه ماشومان وُو چې
د هغوئ عُمر دومره وو چې په دې باندې پوهېدل. ۳ هلته د دروازې سره د جرګې په ځائ کښې هغۀ ورته د سحر وختی نه
واخله تر غرمې پورې شریعت لوستلو او هغوئ ټولو ورته په توجو سره غوږ اېښے وو. ۴ عزرا د لرګی د پایو په ممبر
باندې ولاړ وو کوم چې د دې موقعې دپاره جوړ شوے وو. دا کسان د هغۀ ښی طرف ته ولاړ وُو، متتیاه، سمع، عنایاه،
اورِیاه، خِلقیاه، او معسیاه، او دا کسان یې ګس طرف ته ولاړ وُو، فدایاه، میسائیل، مُلکیاه، حاشوم، حسبدانه، زکریاه او
مسلام. ۵ عزرا په داسې اوچت ځائ باندې ولاړ وو چې ټولو خلقو لیدلے شو. چې څنګه هغۀ کِتاب کولاو کړو، نو هغوئ
ټول ودرېدل. ۶ عزرا وفرمائیل، ”د مالِک خُدائ د لوئ خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی.“ نو ټولو خلقو خپل لاسونه اوچت
کړل او وې وئیل، ”آمین، آمین.“ هغوئ په عبادت کښې ټیټ شول او په زمکه یې مالِک خُدائ ته سجده ولګوله. ۷ بیا
هغوئ په خپلو خپلو ځایونو باندې ودرېدل، او دې لیویانو ورته د شریعت تشریح وکړه، یشوَع، بانی، سربیاه، یمین، عقوب،
سبتی، هودیاه، معسیاه، قلیتاه، عزریاه، یوزبد، حنان او فلایاه. ۸ هغوئ ورته د خُدائ پاک شریعت ولوستلو او د دې
تشریح یې ورته وکړه، چې خلق یې په مطلب باندې پوهه شی. ۹ کله چې خلقو ته پته ولګېده چې د شریعت مطالبه څۀ
ده، نو هغوئ په ژړا شروع وکړه. نو نحمیاه چې حکمران وو، عزرا چې د شریعت اِمام او عالِم وو او هغه لیویانو چې د
شریعت تشریح یې کوله هغوئ ټولو هغه خلقو ته وفرمائیل چې، ”دا ورځ د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک دپاره مقدسه
ده، نو تاسو له نۀ دی په کار چې غم یا ژړا وکړئ. ۱۰ نو د خوراک څښاک دپاره خپلو کورونو ته لاړ شئ او په خپل
خوراک او میو کښې د هغه خلقو هم حِصه وکړئ چې چا سره دا څیزونه نۀ وی. نن زمونږ د مالِک خُدائ دپاره یوه مقدسه
ورځ ده، نو مۀ خفه کېږئ. د مالِک خُدائ خوشحالی ستاسو د طاقت بنیاد دے.“ ۱۱ نو لیویانو خلق قلارول او ورته یې
وئیل چې په داسې مقدسه ورځ خفګان مۀ کوئ. ۱۲ نو ټول خلق خپلو کورونو ته لاړل او په خوشحالئ سره یې خوراک

ښناک وکړو او په دې خوراک ښناک کښې یې د نورو خلقو حِصه هم وکړه، ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک کلام اورېدلے
وو او په هغې پوهه شوی وُو.

د جونګړو اختر

۱۳ په ورپسې ورځ د ډلو مشران چې د هغوئ اِمامان او لیویان هم ورسره وُو، هغوئ عزرا عالِم له لاړل چې د شریعت
حُکمونه زده کړی. ۱۴ هغوئ ته دا پته ولګېده چې هغه شریعت دا حُکم کوی کوم چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه
ورکړے وو چې د جونګړو د اختر په دوران کښې دې بنی اِسرائیلیان په جونګړو کښې اوسیږی. ۱۵ نو هغوئ ورته دا
اصُول وښودل او ټول یې یروشلم او نورو وړو او غټو ښارونو ته ولېږل، "غرونو ته لاړ شئ او د نختر، د زیتُونو، د کجورو او
د هغه نورو ونو لښتې راؤړئ چې سورے جوړوی، چې د هغه اصُولو په مطابق جونګړې جوړې کړُو چې د شریعت په
کِتاب کښې لیکلے شوی دی." ۱۶ نو خلقو ښانګې راوړې او د خپلو کورونو په چتونو، په خپلو صحنونو کښې، د خُدائ
پاک د کور په دربار کښې او د اِفرائیم دروازې او د اوبو دروازې سره د جرګې په عوامی ځایونو کښې یې جونګړې جوړې
کړې. ۱۷ هغه ټول خلق کوم چې د جلاوطنئ نه واپس راغلی وُو هغوئ جونګړې جوړې کړې او په هغې کښې اوسېدل او
هر یو کس جذباتی او خوشحاله وو. د نون زوئ یشوَع د وخت نه پس داسې نۀ وُو شوی. ۱۸ د اختر د وړومبۍ ورځې نه
واخله تر آخری ورځې پورې هغوئ هره ورځ د خُدائ پاک د شریعت یوه حِصه لوستله. هغوئ اووۀ ورځې دا اختر وکړو او
په اتمه ورځ د اختر د ختمېدو اجتماع وشوه، هم هغه شان لکه څنګه چې په شریعت کښې لازمی شوی وُو.

د خلقو د خپلو ګناهونو اِقرار کول

۹ ۱ هم د هغه میاشتې په څلیریشتمه ورځ بنی اِسرائیل راغونډ شول، او روژه یې نیولې وه، د ټاټ جامې یې اغوستې وې
او په خپلو سرونو باندې یې خاورې اچولې وې. ۲ ټولو بنی اِسرائیلو د پردی وطن د خلقو نه ځانونه جدا کړی وُو. بیا
هغوئ ودرېدل او د هغه ګناهونو اِقرار شروع کړو کوم چې هغوئ او د هغوئ پلار نیکۀ کړی وُو. ۳ تقریباً درې ګینټې
هغوئ ولاړ وُو او د مالِک خُدائ د هغوئ د خُدائ پاک قانون ورته ولوستلے شو او ورپسې درې ګینټې هغوئ د خپلو
ګناهونو اِقرار وکړو او د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت یې وکړو. ۴ هلته د لیویانو په ممبر باندې دا کسان ولاړ
وُو، یشوَع، بانی، قدمیاېل، شبنیاه، بُنی، سربیاه، بانی او کنعنیاه. هغوئ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته په چغو چغو وژړل.
۵ د لیویانو دې مشرانو خلقو ته آواز وکړو، یشوَع، قدمیاېل، بانی، حسبنیاه، سربیاه، هودیاه، شبنیاه او فتحیاه، او هغوئ
ووئیل: "پاڅئ او د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ، د هغۀ ثناء صِفت همېشه همېشه کوئ. د هغۀ د
شان شوکت والا نوم دې برکتناک وی، دا دې د ټولو صِفتونو او برکتونو نه اوچت وی."

د اِقرار دُعا

۶ او بیا بنی اِسرائیلو دا دُعا وکړه، "مالِکه خُدایه، یواځې تۀ مالِک خُدائ یې، تا آسمانونه او د آسمان ستوری جوړ کړی
دی. تا زمکه او سمندر او په دې کښې هر څۀ جوړ کړی دی، تا هر څیز له ساه ورکړې ده. آسمانی مخلوق تا ته سجده کوی
او ستا عبادت کوی. ۷ مالِکه خُدایه، خُدایه پاکه، تا ابرام غوره کړو، او تا هغه د بابل ښار اُور نه راوویستلو، تا د هغۀ نوم
اِبراهیم ته بدل کړو. ۸ تا ته پته ولګېده چې هغه ستا وفادار دے، نو تا د هغۀ سره یو لوظ وکړو. دا لوظ چې د کنعانیانو

مُلک به ورکوي، د حِتیانو او اموریانو مُلک، د فرزیانو، یبوسیانو او جرجاسیانو مُلک، چې هغه به داسې یو مُلک وی چې د
هغهٔ اولاد په کښې اوسیږی. تا خپله وعده څکه پوره کړه چې تهٔ وفادار یې. (۹) تا وکتل چې زمونږ پلار نیکهٔ په مِصر کښې
څومره کړېدلی وُو، تا د بحرِقُلزم سره د هغوئ د مدد دپاره فریاد واورېدو. (۱۰) تا د فِرعون خِلاف عجیبه معجزې وکړې، دا
معجزې د هغهٔ آفسرانو او د هغه مُلک د خلقو خِلاف وې، څکه چې تا ته پته وه چې هغوئ ستا په خلقو باندې څومره ظلم
کولو. تا هغه شُهرت حاصل کړو چې تر ننه پورې یې لرې. (۱۱) تا د خپلو خلقو دپاره په دریاب کښې لار جوړه کړه او
هغوئ دې په اوچه زمکه باندې تېر کړل. او چې څوک وریسې وُو نو هغوئ په ژورو اوبو کښې ډُوب شول، داسې لکه چې یو
غضبناک سمندر کښې کاڼے ډوبیږی. (۱۲) د وریځې د ستنې په ذریعه تا هغوئ د ورځې په وخت بوتلل، او د شپې په وخت
دې د اور د ستنې په ذریعه د هغوئ په لار کښې رڼا جوړوله. (۱۳) د سینا غر سره تهٔ د آسمان نه راکوز شوې، تا د خپلو
خلقو سره خبرې وکړې او هغوئ ته دې اِنصاف قانون او ښهٔ اصُول وښودل. (۱۴) تا هغوئ ته وښودل چې ستا د سبت
ورځ مقدسه وګڼی، او تا د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ په ذریعه هغوئ له خپل قانون ورکړو. (۱۵) کله چې هغوئ اوږی وُو،
نو تا هغوئ له د آسمان نه روټۍ ورکړه، او چې کله هغوئ تږی وُو نو تا د یو کاڼی نه هغوئ له اوبهٔ ورکړې. تا هغوئ ته
ووئیل چې هغه مُلک قبضه کړئ د کوم چې تا هغوئ له د ورکولو وعده کړې وه. (۱۶) خو زمونږ پلار نیکهٔ مغروره او
ضدیان شول او ستا د حُکمونو د منلو نه یې اِنکار وکړو. (۱۷) هغوئ نافرمانی وکړه، تا چې کومې معجزې کړې وې هغه یې
هېرې کړې. په خپله سرکشئ کښې هغوئ یو مشر خوښ کړو چې د مِصر غلامئ له یې واپس بوځی. خو تهٔ بخښونکے
خُدائ پاک یې، تهٔ مهربان او مینه کوونکے یې، زر نهٔ غصه کېږې. ستا رحم لوئ دے، تا هغوئ پرې نهٔ ښودل. (۱۸) هغوئ
د سخی په شکل کښې یو بُت جوړ کړو او وې وئیل چې دا هغه خُدائ دے چې تاسو یې د مِصر نه راوویستلئ. مالِکه خُدایه،
هغوئ ستا څومره بې‌عزتی وکړه. (۱۹) خو هغوئ دې هلته په صحرا کښې پرې نهٔ ښودل، څکه چې ستا رحم ډېر لوئ دے.
تا نهٔ د وریځې او نهٔ د اور ستن لرې کړه چې د شپې او ورځې یې ورته لار ښودله. (۲۰) تا د خپل نېک روح په ذریعه د هغوئ
لارښودنه وکړه، تا هغوئ له د خوراک دپاره من ورکولو او د څښلو دپاره دې اوبهٔ ورکولې. (۲۱) په صحرا کښې په ټولو
څلویښتو کالو کښې چې هغوئ ته د څهٔ ضرورت وو د هغې هر څهٔ بندوبست دې ورله وکړو، د هغوئ جامې هیڅکله زړې
نهٔ شوې، او د هغوئ پښې ونهٔ پړسېدلې. (۲۲) په قومونو او بادشاهو فتح کولو کښې تا د هغوئ مدد کولو، او تا خپل خلق په
هر ځائ کښې آباد کړل. هغوئ د حسبون مُلک فتح کړو، چرته چې سیحون بادشاهی کوله، او د بسن مُلک، چرته چې عوج
بادشاه وو. (۲۳) تا هغوئ له دومره بچی ورکړل لکه چې په آسمان کښې څومره ستوری دی، او تا هغوئ راوستل چې هغه
مُلک قبضه کړی او هلته اوسیږی هغه مُلک کوم چې تا د هغوئ پلار نیکهٔ له د ورکولو وعده کړې وه. (۲۴) هغوئ د کنعان
مُلک قبضه کړو، هلته چې کوم خلق اوسېدل تهٔ په هغوئ باندې غالِب راغلې. تا خپلو خلقو له هغه طاقت ورکړو چې د
هغوئ سره هغه شان کار وکړی چې څهٔ یې خوښه وی څوک چې د کنعان بادشاهان او خلق وُو. (۲۵) ستا خلقو د پَخو
دېوالونو ښارونه قبضه کړل، چې آباده زمکه، د دولت نه ډک کورونه ونیسی، هغه کوهی چې د مخکښې نه کنستلے شوی
دی، د زیتُونو ونې، د مېوو ونې او د انګورو باغونه. هغوئ په مړه خېټه خوراک کولو او غټ شول، تا چې کوم ښهٔ څیزونه
هغوئ له ورکړی وُو د هغه هر څهٔ نه یې خوند اخستلو. (۲۶) خو ستا خلقو سرکشی وکړه او ستا نافرمانی یې وکړه، هغوئ
ستا قانون ته شا کړه. هغوئ به هغه پیغمبران وژل چې خبردارے یې ورکولو، کومو چې ورته فرمائیل چې تا ته واپس
راوګرځی. هغوئ ستا خِلاف لویه ګستاخی کوله، (۲۷) نو تا هغوئ خپلو دشمنانو ته حواله کړل. په خپلو تکلیفونو کښې
هغوئ تا ته د مدد دپاره چغه کړه، او په آسمان کښې تا د هغوئ فریاد واورېدو. د خپل لوئ رحم په وجه تا هغوئ له
خلاصوونکی ورولېږل چا چې هغوئ د دشمنانو نه بچ کړل. (۲۸) کله به چې خبر شو، نو هغوئ به ستا خِلاف بیا ګناه وکړه،
او تا یو ځل بیا هغوئ دشمنانو ته حواله کړل. خو کله چې هغوئ توبه وویستله او سوال یې وکړو چې هغوئ بچ کړې، نو په

آسمان کښې تا وخت په وخت د هغوئ سوال اورېدو او تا د خپل لوئ رحم په وجه هغوئ بچ کول. ۲۹ تا هغوئ له
خبردارے ورکړو چې ستا قانون ته بيا راواپس شی، خو په غرور سره هغوئ ستا قانون و نۀ منلو، اګر چې ستا د قانون منل
د ژوند لاره ده. هغه د سخت زړۀ او ضديانو خلقو نافرمانی وکړه او تا ته يې غوږ نۀ نيولو. ۳۰ ډېر کالونه تا هغوئ ته صبر
کولو. تا د خپلو پېغمبرانو په ذريعه هغوئ له خبردارے ورکولو، خو ستا خلقو غوږ نۀ نيولو، نو تا هغوئ نورو قومونو ته
حواله کړل چې فتح يې کړی. ۳۱ خو ستا د لوئ رحم په وجه، تا هغوئ نۀ پرېښودل او نۀ دې تباه کړل. تۀ رحمان او رحيم
خُدائ پاک يې. ۳۲ اے خُدايه پاکه، زمونږ خُدايه پاکه، تۀ څومره لوئ يې، تۀ څومره د رُعب والا او طاقتور يې. تۀ په
وفادارئ سره خپل لوظ پوره کوې. د هغه وخت نه کله چې د اسور بادشاهانو په مونږ ظلم کولو، تر اوسه پورې، مونږ
څومره کړېدلی يُو. زمونږ بادشاهان، زمونږ مشران، زمونږ اِمامان او زمونږ پېغمبران، زمونږ پلار نيکۀ او زمونږ ټول خلق
کړېدلی دی. مونږ چې څومره کړېدلی يُو نو هغه مۀ هېروه. ۳۳ تا ښۀ وکړل چې مونږ له دې سزا راکړه، اګر چې مونږ ګناه
هم کړې ده، خو تا مونږ سره اِنصاف وکړو. ۳۴ زمونږ بادشاهانو، زمونږ مشرانو او زمونږ اِمامانو، زمونږ پلار نيکۀ ستا
قانون نۀ دے منلے. هغوئ ستا قانون او خبرداری ته غوږ نۀ نيولو. ۳۵ کۀ څۀ هم چې د هغوئ په بادشاهئ کښې تا هغوئ
له لوئ برکت ورکړے وو، کله چې هغوئ په هغه کولاو او آباد مُلک کښې اوسېدل کوم چې تا هغوئ له ورکړے وو، خو بيا
هم هغوئ د ګناه نه راونۀ ګرځېدل او نۀ يې ستا خِدمت کړے وو. ۳۶ نو مونږ تر اوسه په هغه مُلک کښې غلامان يُو چې تا
زمونږ پلار نيکۀ له ورکړے وو، چې د هغې په مېوه او پېداوار باندې مزې وکړی. ۳۷ چې زمکه څۀ پېدا کوی نو هغه
بادشاهانو له ځی چې زمونږ د ګناه په وجه تا په مونږ باندې مقرر کړی دی. هغوئ زمونږ او زمونږ د څاروو سره هغه څۀ
کوی چې څۀ يې خوښه وی، او مونږ په يوه سخته پرېشانئ کښې يُو.“

د خلقو يوه معاهده کول

۳۸ ”چې دا هر څۀ شوی دی نو مونږ بنی اِسرائيليان دا پخه ليکلې معاهده کوُو او زمونږ مشران، ليويان او زمونږ اِمامان به
په دې باندې خپل مهرونه ولګوی.“

۱۰ ۱ کومو کسانو چې دستخطونه وکړل هغوئ دا وُو: د حکلياه زوئ نحمياه حکمران. صدقياه، ۲-۸شراياه، عزرياه،
يرمياه، فشحور، امرياه، مُلکياه، حطوش، شبنياه، ملوک، حارِم، مريموت، عبدياه، دانيال، جِنتون، باروک، مسلام، ابياه،
ميامين، معزياه، بِلجی او سمعياه. ۹-۱۳ليويان: د ازنياه زوئ يشوَع، د حنداد د قبيلې بِنوئی، قدمی‌ايل، شبنياه، هودياه،
قليتاه، فلاياه، حنان، ميکا، رِحوب، حسبياه، زکور، سربياه، شبنياه، هودياه، بانی او بنينو. ۱۴-۲۷د خلقو مشران: پرعوس،
پخت موآب، عيلام، زتُو، بانی، بُنی، عزجاد، ببی، ادونياه، بِګوئ، عدين، اطير، حزقياه، عزور، هودياه، حاشوم، بِضی،
خاريف، عنتوت، نوبی، مګفيعاس، مسلام، حزير، مشيزب‌ايل، صدوق، يدوع، فلطياه، حنان، عناياه، هوسيع، حننياه،
حسوب، هلوحيس، فليحا، سوبيق، رحُوم، حسبناه، معسياه، اخياه، حنان، عنان، ملوک، حارِم او بعنه.

د لوظ ليک

۲۸مونږ يعنې بنی اِسرائيلو، اِمامانو، ليويانو، څوکيدارانو، سندرغاړو، د خُدائ پاک د کور خِدمتګارانو او هغه نورو ټولو
خلقو د خُدائ پاک د قانون د تابعدارئ په بنياد خپل ځانونه د پردی مُلک د هغه خلقو نه جدا کړی وُو کوم چې زمونږ په
مُلک کښې اوسېدل. مونږ د خپلو ښځو او د هغه ټولو بچو سره د کومو عُمر چې پوهېدو ته رسېدلے دے، ۲۹مونږ د خپلو

مشرانو سره په یو قسم کولو کښې شریک شُو او ومو وئیل چې مونږ کۀ قسم مات کړو نو په مونږ دې لعنت وی او دا چې
مونږ به د خُدائ پاک د قانون په مطابق خپل ژوند تېروو، هم هغه قانون کوم چې خُدائ پاک د خپل خِدمت کوونکی موسیٰ
په ذریعه راکړے وو، چې مونږ به هغه هر څۀ منو چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک یې حُکم راکوی، او چې مونږ به د هغۀ
ټول قانون او اصُول منو. ۳۰مونږ دا وعده وکړه چې د هغه مُلک د غېرو قومونو خلقو له به خپلې لوڼه نۀ ورکوو او د هغوئ
لوڼه به خپلو زامنو ته نۀ وادۀ کوُو. ۳۱کۀ د پردی مُلک خلق څۀ غله یا بل هر څيز هم د سبت یا په بله هره مقدسه ورځ په
مونږ باندې د خرڅولو دپاره راوړی، نو مونږ به یې د هغوئ نه نۀ اخلو. په هر اوؤم کال به مونږ زمکه نۀ کرو او ټول قرضونه
به معاف کوُو. ۳۲زمونږ هر یو کس به هر کال پینځۀ گرامه سپین زر د خُدائ پاک د کور د خرچې دپاره په چنده کښې
ورکوی. ۳۳مونږ به د خُدائ پاک د کور د عبادت دپاره د دې څيزونو بندوبست کوُو، مقدسه روټۍ، د هرې ورځې د غلې
نذرانه، هغه څناور چې هره ورځ د قربانۍ په توګه سوزولے شی، د سبت د ورځو، د نوې میاشتې د اختر او د نورو اخترونو
دپاره مقدسې نذرانې، د بنی اِسرائیلو د گناه کفارې دپاره نذرانې او هغه بل هر یو څيز چې د خُدائ پاک په کور کښې یې
ضرورت وی. ۳۴زمونږ خلق، اِمامان او لیویان به هر کال پچه اچوی چې دا معلومه کړی چې کومه یوه ډله د مالِک خُدائ
زمونږ خُدائ پاک په قربان‌گاه باندې د سوزولو دپاره لرګو بندوبست کوی او دا به د قانون په مطابق وی. ۳۵مونږ به هر
کال د خپل وړومبی ریبلے شوی فصل او زمونږ په ونو کښې د وړومبی پېدا شوې مېوې یوه نذرانه د مالِک خُدائ کور ته
وړُو. ۳۶زمونږ د هر یو کس وړومبے پېدا شوے زوئ به اِمامانو له د خُدائ پاک کور ته بوځُو او هلته به یې د خُدائ پاک د
ښودلی شوی قانون په مطابق خُدائ پاک ته وقف کوُو. زمونږ د هر یو کس د غواګانو وړومبے پېدا شوے سخے او زمونږ
د هر یو کس وړومبے پېدا شوے ګډُورے یا د چېلۍ بچے به هم وقف کېږی. ۳۷مونږ به هر کال اِمامانو له د خُدائ پاک
کور ته د وړومبی ریبلی شوی فصل نه جوړې شوې پېړې او د انګورو د میو خپلې نورې نذرانې، د زیتُونو تېل او هر قِسم
مېوې هم وړُو. او مونږ به هغه هر څۀ نه لسمه حِصه لیویانو له راوړو څۀ چې زمونږ په پټو کښې شوی دی، ځکه چې هغوئ
زمونږ په کلو کښې د دې څيزونو د راټولو ذمه وار دی. ۳۸کله چې لسمه حِصه راټولولے شی نو د هارون د اولاد اِمامان به
لیویانو سره وی. او د هغه ټولې راټولې شوې لسمې حِصې نه به لیویان لسمه حِصه د خُدائ پاک د کور ګودامونو ته یوسی.
۳۹بنی اِسرائیل او لیویان به د فصل، میو او د زیتُونو تېلو برخې هغه ګودامونو ته یوسی چرته چې د خُدائ پاک د کور
سامان کېښودلے شی او چرته چې اِمامان، د دروازو څوکیداران او سندرغاړی حاضر وی. مونږ به زمونږ د خُدائ پاک د
کور نه مخ نۀ اړوُو.

په یروشلم کښې اوسېدونکی خلق

۱۱ ۱ مشران په یروشلم کښې دېره شول او باقی خلقو پچه واچوله چې د هر لسم خاندان نه یو خاندان خوښ کړی
چې لاړ شی او د یروشلم په مقدس ښار کښې اوسېږی، خو هغه نور به خپلو ښارونو کښې اوسېدل. ۲ خلقو د هغه ټولو
خلقو دپاره برکت وغوښتو چې کوم په رضاکارانه توګه په یروشلم کښې اوسېدل. ۳ د یهوداه په ښارونو کښې بنی
اِسرائیل، اِمامان، لیویان، د خُدائ پاک د کور کاریګران او د سلیمان د نوکرانو اولاد په خپلو ښارونو کښې په خپلو
جائیدادونو کښې اوسېدل. دا د یهوداه صُوبې د مشرانو ښاریانو تفصیل دے کوم چې په یروشلم کښې اوسېدل: ۴ د
یهوداه قبیلې کسان دا دی: د زکریاه نمسے او د عُزیاه زوئ عتایاه. د هغۀ په آباواجداد کښې امریاه، سفطیاه او محلل‌اېل
شامل وُو، چې د یهوداه زوئ د فارص اولاد وو. ۵ او هم د کولحوزه نمسے او د باروک زوئ معسیاه. د هغۀ په آباواجداد
کښې حزایاه، عدایاه، یویریب او زکریاه شامل وُو، چې د یهوداه د زوئ سیله اولاد وو. ۶ د فارص د اولاد څلور سوه او

اتۀ شپېتۀ ښۀ تکړه سړی په يروشلم کښې اوسېدل. (۷) د بنيامين د قبيلې کسان دا دی: د يوئيد نمسے او د مسلام زوئ سلو وو. د هغۀ په نورو آباواجداد کښې فداياه، قولاياه، معسياه، ايتی‌اېل او يشعياه شامل وُو. (۸) د سلو نزدې خپلوان جبی او سلی وُو. ټول نهۀ سوه او اتۀويشت بنيامينيان په يروشلم کښې اوسېدل. (۹) د زِکری زوئ يوايل د هغوئ مشر وو، د هسينوآه زوئ يهوداه په ښار کښې دوېم مشر آفسر وو. (۱۰) اِمامان: د يويريب زوئ يدعياه او يکين. (۱۱) شراياه زوئ د خِلقياه، زوئ د مسلام، زوئ د صدوق، زوئ د مرايوت، زوئ د اخيطوب، څوک چې د خُدائ پاک د کور مشر اِمام وو. (۱۲) د دې قبيلې ټولو اتۀ سوه او دوويشتو کسانو د خُدائ پاک په کور کښې خِدمت کولو. د فلِلياه نمسے او د يروحام زوئ عداياه. د هغۀ په آباواجداد کښې امصی، زکرياه، فشحور او مُلکياه شامل وُو. (۱۳) د هغۀ د قبيلې ټول دوه سوه او دوه څلوېښت کسان د کورَنو مشران وُو. د اخزائی نمسے او د عزراېل زوئ امشی. د هغۀ په آباواجداد کښې اِمير او مسلموت شامل وُو. (۱۴) د هغۀ د قبيلې يو سل او اتۀويشت کسان ښۀ تکړه فوجيان وُو. د هغوئ مشر زبدی‌اېل وو چې د هجدوليم زوئ وو. (۱۵) ليويان: د عزريقام نمسے او د حسوب زوئ سمعياه. د هغۀ په آباواجداد کښې حسبياه او بُنی شامل وُو. (۱۶) سبتی او يوزبد، د خُدائ پاک د کور نه د بهر کار مشران وُو. (۱۷) د زبدی نمسے او د ميکا زوئ متنياه چې د آسف د اولاد نه وو. هغۀ د خُدائ پاک په کور کښې د عبادت په وخت کښې د حمدوثناء رهنمائی کوله. او بقبوقياه په متنياه پسې دوېم سړے وو. د جلال نمسے او د سموع زوئ عبدا د يدوتون د اولاد نه وو. (۱۸) د يروشلم په مقدس ښار کښې ټول دوه سوه او څلور اتيا ليويان اوسېدل. (۱۹) د خُدائ پاک د کور څوکيداران: عقوب، طلمون او د هغوئ خپلوان، ټول يو سل او دوه اويا کسان وُو. (۲۰) نور بنی اِسرائيليان او پاتې اِمامان او ليويان د يهوداه په ښارونو کښې په خپلو خپلو جائيدادونو کښې اوسېدل. (۲۱) د خُدائ پاک د کور خِدمتګاران د يروشلم په هغه برخه کښې اوسېدل چې نوم يې عوفل وو او هغوئ د ضيحا او جِسفا د مشری لاندې کار کولو. (۲۲) د ليويانو هغه مشر چې په يروشلم کښې اوسېدو هغه د حسبياه نمسے او د بانی زوئ عُزی وو. د هغۀ په پلارانو نيکونو کښې متنياه او ميکا شامل وُو او هغه د آسف د قبيلې نه وو. دا هغه ډله وه چې د دې کسان د خُدائ پاک په کور کښې د موسيقۍ ذمه وار وُو. (۲۳) د دې دپاره شاهی اصُول مقرر وُو چې قبيلې به هره ورځ د خُدائ پاک د کور په موسيقۍ کښې مشری څنګه کوی. (۲۴) د يهوداه قبيلې د زارح د قبيلې د مشيزب‌ايل زوئ فتحياه د فارس په دربار کښې د بنی اِسرائيلو نمائندګی کوله.

د يروشلم نه بهر کلی

(۲۵) ډېر خلق د خپلو پټو سره نزدې په کلو کښې اوسېدل. څۀ کسان چې د يهوداه د قبيلې وُو نو هغوئ په قِريَت‌اربع، ديبون، يقبضی‌اېل او د دې ښارونو سره نزدې کلو کښې اوسېدل. (۲۶) هغوئ د يشوَع، مولاده او بيت‌فِلِط په ښارونو کښې هم اوسېدل، (۲۷) او داسې په حصارسعول، بيرسبع او د دې نه ګېرچاپېره کلو کښې هم اوسېدل. (۲۸) هغوئ د صِقلاج په ښار کښې، مقوناه او د دې نه ګېرچاپېره کلو کښې، (۲۹) په عين رِمون، صُرعا، يرموت، (۳۰) په زنوح، عدولام او نزدې کلو کښې اوسېدل. هغوئ په لکيس او په نزدې پټو کښې او په عزيقه او د دې په کلو کښې اوسېدل. نو د يهوداه خلق د بيرسبع نه واخله د هنوم وادۍ پورې اوسېدل. (۳۱) د بنيامين قبيلې خلق په دې ځايونو کښې اوسېدل، جبعه، مِکماس، عياه، بيت‌ايل او د دې نزدې کلو کښې، (۳۲) په عنتوت، نوب، عننياه، (۳۳) حصور، راما، جيتم، (۳۴) حاديد، صبوئيم، نبلاط، (۳۵) لد، اونو او په هغه وادۍ کښې چې چرته کاريګر اوسېدل. (۳۶) د ليويانو څۀ قبيلې کومې چې د يهوداه په علاقه کښې اوسېدلې وې هغوئ د بنيامين د خلقو سره اوسېدو دپاره ولېږل شول.

د اِمامانو او ليويانو تفصيل

١٢ دا د هغه اِمامانو او ليويانو تفصيل دے کوم چې د شلتی‌ايل زوئ زرُبابل او د مشر اِمام يشوَع سره د جلاوطنۍ
نه راواپس شول. ٢-٧اِمامان دا وُو: شراياه، يرمياه، عزرا، امرياه، ملوک، حطوش، سکانياه، رحُوم، مريموت، عدو، جِنتو،
ابياه، ميامين، معدياه، بِلجاه، سمعياه، يويريب، يدعياه، سلو، عموق، خِلقياه او يدعياه. د يشوَع په وخت کښې دا سړی د
خپلو ملګرو اِمامانو مشران وُو. ٨ليويان: دا کسان د شُکر ګزارۍ حمدوثناء مشران وُو، يشوَع، بِنوئی، قدمی‌ايل، سربياه،
يهوداه او متنياه. ٩دې کسانو ورسره آواز نيولو، بقبوقياه، عُنی او د هغوئ ملګرو ليويانو.

د مشر اِمام يشوَع اولاد

١٠يشوَع د يويقيم پلار وو، يويقيم د اِلياسب پلار وو، اِلياسب د يويدع پلار وو، ١١يويدع د يونتن پلار وو، او يونتن د يدوع
پلار وو.

د اِمامانو د قبيلو مشران

١٢-٢١کله چې يويقيم مشر اِمام وو، نو دا اِمامان د اِمامانو د قبيلې مشران وُو: د شراياه قبيلې اِمام مراياه، د يرمياه قبيلې
اِمام حننياه، د عزرا قبيلې اِمام مسلام، د امرياه قبيلې اِمام يهوحنان، د مُلکُو قبيلې اِمام يونتن، د شبنياه قبيلې اِمام يوسف،
د حارِم قبيلې اِمام عدنا، د مرايوت قبيلې اِمام حلقی، د عدو قبيلې اِمام زکرياه، د جِنتون قبيلې اِمام مسلام، د ابياه قبيلې
اِمام زِکری، د مينامين قبيلې يو اِمام هم وو. د معدياه قبيلې اِمام فِلطی، د بِلجاه قبيلې اِمام سموع، د سمعياه قبيلې اِمام
يونتن، د يويريب قبيلې اِمام متنی، د يدعياه قبيلې اِمام عُزی، د سلی قبيلې اِمام قلی، د عموق قبيلې اِمام عِبر، د خِلقياه قبيلې
اِمام حسبياه، د يدعياه قبيلې اِمام نتنی‌ايل.

د اِمامانو او ليويانو د کورَنو حِساب

٢٢کله چې اِلياسب، يويدع، يوحانان او يدوع مشران اِمامان وُو نو د ليويانو د مشرانو فهرست تيار شو او هم داسې د فارس
بادشاه داريوس په زمانه کښې د اِمامانو د کورَنو د مشرانو حِساب کِتاب ساتلے شوے وو. ٢٣د اِلياسب نمسی د يوحانان
وخت پورې د ليويانو د کورَنو مشرانو حِساب کِتاب د تاريخ په کِتاب کښې ليکلے شو.

د خُدائ پاک په کور کښې ذمه وارۍ

٢۴دا د ليويانو د کورَنو مشران دی: حسبياه، سربياه، يشوَع، بِنوئی، قدمی‌ايل. په هغه وخت کښې به دوو ډلو يو بل ته مخامخ
نمبر په نمبر د خُدائ پاک ثناء صِفت کولو او د هغهٔ شُکر به يې ادا کولو. دا به يې د هغه اصُولو په مطابق کول کوم چې د
خُدائ پاک خِدمت کوونکی داؤد بادشاه ورته ښودلی وُو. ٢۵د خُدائ پاک د کور دا څوکيداران د خُدائ پاک د کور د
دروازو سره د ګودامونو مشران وُو: متنياه، بقبوقياه، عبدياه، مسلام، طلمون او عقوب. ٢۶دا خلق د يوصدق نمسی او د
يشوَع زوئ يويقيم په وخت کښې هلته اوسېدل او د نحمياه حکمران په وخت کښې او د عزرا په وخت کښې چې اِمام او د
شريعت عالِم وو.

د نحمياه د ښار دېوالونه وقف کول

۲۷کله چې د يروشلم د ښار دېوال وقف کېدلو، نو ليويان د هغه ټولو ځايونو نه راوستلے شول چرته چې هغوئ اوسېدل،
هغوئ د دې دپاره راوستلے شول چې د وقف کېدو په جشن کښې د شُکر گزارئ د سندرو سره او د چمټو او بينجو د
موسيقئ سره شريک شی. ۲۸د ليويانو کورَنو سندرغاړی د هغه علاقې نه راغونډ شول چرته چې هغوئ اوسېدل. هغوئ د
يروشلم گېرچاپېره علاقې نه او د نطوفه نه گېرچاپېره د وړو ښارونو نه، ۲۹او د بيت‌جِلجال، جبعه او عزماوت نه راغلل.
۳۰اِمامانو او ليويانو د خپلو ځانونو، خلقو، د دروازو او د ښار د دېوال دپاره د پاکوالی رسم ادا کړو. ۳۱ما د دېوال دپاسه د
يهوداه مشران راغونډ کړل او هغوئ مې د دوو لويو ډلو مشران مقرر کړل چې د ښار نه گېرچاپېره روان شی او د خُدائ
پاک شُکر ادا کوی. اوله ډله د دېوال دپاسه ښی طرف ته د ډېران دروازې طرف ته لاړه. ۳۲هوسعياه د سندرغاړو نه وروستو
روان شو، چې د يهوداه نيم مشران ورپسې وُو. ۳۳-۳۵دا اِمامان ورپسې روان شول چې بيگلې يې غږولې: عزرياه، عزرا،
مسلام، يهوداه، بنيامين، سمعياه او يرمياه. ورپسې زکرياه زوئ د يونتن، زوئ د سمعياه، زوئ د متنياه، زوئ د ميکاياه،
زوئ د زکور، زوئ د آسف راغلۀ. ۳۶په هغۀ پسې د هغۀ د قبيلې نور کسان وُو: سمعياه، عزراېل، مِللی، جِللی، ماعی،
نتنی‌ايل، يهوداه او حنانی. هغوئ ټولو د موسيقئ هغه شان څيزونه روان کړی وُو کوم چې د خُدائ پاک خِدمت کوونکی
داؤد بادشاه غږول. عزرا عالِم د دې جلوس نه وړاندې روان وو. ۳۷د فوارې د دروازې سره هغوئ په هغه پوړو باندې وختل
کومې چې د داؤد ښار ته تلې وې، د داؤد د محل نه تېر شول او د ښار نمرخاتۀ طرف ته د اوبو دروازې سره دېوال ته واپس
شول. ۳۸د هغه کسانو بله ډله کومو چې شکريه ادا کوله د دېوال د سر سره گس طرف ته لاړل او نيم خلق ما سره ورپسې
روان وُو. مونږ د تنور د مينارې نه تېر شُو او پلن دېوال ته لاړُو، ۳۹او د هغه ځائ نه مونږ د اِفرائيم دروازې نه، يسانه
دروازې نه، د کبانو دروازې نه، د حنن‌ايل مينارې او د سلو مينارې نه روان وُو او د گډو دروازې ته لاړُو. او مونږ خپل تگ
د خُدائ پاک د کور دروازې سره نزدې بس کړو. ۴۰هغه دواړه ډلو کومو چې د خُدائ پاک شُکر ادا کولو هغه د خُدائ پاک
د کور علاقې ته ورسېدلې. زۀ هم د مشرانو نيمې قبيلې سره وم، ۴۱زما په ډله کښې دا اِمامان شامل وُو، چې هغوئ بيگلې
غږولې: اِلياقيم، معسياه، منيامين، ميکاياه، اليوعينی، زکرياه او حننياه. ۴۲او په هغوئ پسې معسياه، سمعياه، اِلی‌عزر،
عُزی، يهوحنان، مُلکياه، عيلام او ايصر روان وُو. د دې حمد ويوونکو مشری ازرخياه کوله او په اوچت آواز يې سندرې
وئيلې. ۴۳په هغه ورځ باندې ډېرې نذرانې پېش کړے شوې او د خلقو زړونه د خوشحالئ نه ډک وُو ځکه چې خُدائ پاک
هغوئ ډېر خوشحاله کړی وُو. ښځې او ماشومان په دې جشن کښې شريک وُو او چې هغوئ کوم شور جوړ کړے وو نو
هغه تر لرې پورې اورېدے شو.

د خُدائ پاک د کور انتظام

۴۴په هغه وخت کښې څۀ سړی د هغه گودامونو مشران مقرر شوی وُو، چرته چې د خُدائ پاک د کور دپاره څيزونه
کېښودلے شول، په دې کښې نذرانه، وړومبے پېدا شوې غله او لسمه حِصه. دا سړی د مختلفو ښارونو سره نزدې پټو نه د
برخو راغونډولو ذمه وار وُو. دا برخې د قانون په مطابق د اِمامانو او ليويانو دپاره وې. د يهوداه ټول خلق د اِمامانو او
ليويانو نه خوشحاله وُو. ۴۵هغوئ د پاکوالی رسمونه او هغه نور رسمونه ادا کول د کومو چې خُدائ پاک حُکم ورکړے وو.
د خُدائ پاک د کور موسيقارانو او څوکيدارانو هم خپله ذمه واری د هغه اصُولو په مطابق سر ته رسوله کوم چې داؤد
بادشاه او د هغۀ زوئ سليمان جوړ کړی وُو. ۴۶ډېر وخت مخکښې د داؤد بادشاه او آسف موسيقار د وخت، موسيقارانو د
خُدائ پاک د ثناء صِفت کولو او د شُکر گزارئ مشری کړې وه. ۴۷د زرُبابل او نحمياه په زمانه کښې به ټولو بنی اِسرائيلو

هره ورځ د خُدائ د کور د سندرغاړو او څوکيدارانو ضرورتونه پوره کول. ليويانو ته به هغه برخه ورکولے کېدله کومه چې
هغوئ دپاره مقرر وه او ليويانو به د هغې نه اِمامانو له هغه برخه ورکوله کومه چې د هغوئ دپاره مقرر وه.

د بنی اِسرائيلو نه د بل مُلک خلق جدا کول

۱۳ ۱ کله چې د موسیٰ شريعت خلقو ته په اوچت آواز لوستلے شو، نو هغوئ دې آياتونو ته راغلل چې وائ، يو
عمونی او موآبی ته به هم دا اجازت نۀ وی چې د خُدائ پاک په ډله کښې داخل شی. ۲ دا د هغې په وجه کله چې بنی
اِسرائيل د مِصر نه بهر په لار روان وُو نو عمونيانو او موآبيانو هغوئ له اوبۀ او روټئ نۀ وه ورکړې. او د دې په ځائ بلعام
له يې پېسې ورکړې چې په بنی اِسرائيلو باندې لعنت ووائی، خو زمونږ خُدائ پاک هغه لعنت په برکت بدل کړو. ۳ کله
چې بنی اِسرائيلو دا حُکم واورېدو نو هغوئ د قوم نه د پردی مُلک ټول خلق وويستل.

د نحمياه اِصلاحات

۴ اِلياسب اِمام کوم چې د خُدائ پاک د ګودامونو مشر وو، هغه د ډېرې مودې نه د طوبياه ملګرے وو. ۵ هغۀ طوبياه
له دا اجازت ورکړو چې يوه لويه کوټه استعمالوی چې به مخکښې په کښې د غلې نذرانو او خوشبويئ نذرانو د جمع کولو
او د خُدائ پاک په کور کښې د استعمالېدونکی سامان دپاره، د اِمامانو د نذرانو دپاره، د غلې د لسمې حصې، د ميو او د
زيتُونو هغه تېلو دپاره مخصوصه وه کومه به چې ليويانو، د خُدائ پاک د کور موسيقارانو او د خُدائ پاک د کور
څوکيدارانو دپاره وه. ۶ کله چې داسې کېدل، نو زۀ په يروشلم کښې نۀ وم، ځکه چې د بابل بادشاه ارتخشستا د بادشاهئ
په دوه دېرشم کال زۀ هغۀ له واپس ورغلے وم چې خبر ورورسوم. څۀ وخت وروستو ما ته د هغۀ نه اجازت مِلاو شو چې
واپس يروشلم ته تلے شی. ۷ کله چې يروشلم ته راواپس شوم نو ما ته د دې بدعملئ پته ولګېده چې اِلياسب طوبياه له
اجازت ورکړے دے چې د خُدائ پاک په کور کښې يوه کوټه استعمالوی. ۸ زۀ سخت غصه شوم او د طوبياه ټول
سامان مې بهر وغورزولو. ۹ ما حُکم ورکړو چې د کوټو د پاکوالی رسم دې ادا کړے شی او د خُدائ پاک د کور د
سامان، د غلې نذرانې او خوشبوئی دې بيا واپس په خپل ځائ باندې کېښودلے شی. ۱۰ ما ته دا پته هم ولګېده چې د
خُدائ پاک د کور موسيقاران او نور ليويان د يروشلم نه تلی دی او خپلو پټو ته واپس شوی دی، دا ځکه چې خلقو هغوئ له
دومره خوراک ورکولے نۀ شو چې ګزاره ورباندې کېدله. ۱۱ ما آفسران ورټل او ورته مې ووئيل چې د خُدائ پاک د کور
خيال ولې نۀ دے ساتلے شوے. او ما ليويان او موسيقاران واپس د خُدائ پاک کور ته راوستل او بيا مې په کار لګيا کړل.
۱۲ بيا ټول بنی اِسرائيليان يو ځل بيا شروع شول چې د خُدائ پاک د کور ګودامونو ته خپل د غلې لسمه حِصه، مے او د
زيتُونو تېل راوړی. ۱۳ ما دا سړی د ګودامونو مشران مقرر کړل: شلمياه، چې يو اِمام وو، صدوق، چې د شريعت يو عالِم
وو، او فداياه ليوے. د متنياه نمسے او د زکور زوئ حنان د هغوئ مددګار وو. دا اعتباری کسان وُو، او د هغوئ دا ذمه
واری وه چې په ليويانو باندې د سامان په تقسيمولو کښې د ايماندارئ نه کار واخلی. ۱۴ زما خُدايه پاکه، ياد ساته دا هر
څۀ چې ما ستا د کور او د دې د عبادت دپاره کړی دی او دا مۀ هېروه. ۱۵ په هغه وخت کښې ما وليدل چې په يهوداه
کښې خلقو د سبت په ورځ د انګورو لنګرئ استعمالوله. او نورو په خپلو خرونو باندې غله، مے، انګور، اينځر او نور
ځيزونه بار کول او يروشلم ته يې وړل، ما هغوئ له خبردارے ورکړو چې د سبت په ورځ دې هيڅ نۀ خرڅوی. ۱۶ د صور
ښار څۀ خلق په يروشلم کښې اوسېدل او هغوئ کبان او د هر قِسم سامان ښار ته د دې دپاره راوړو چې د سبت په ورځ يې
زمونږ په خلقو باندې خرڅ کړی. ۱۷ ما د يهوداه مشران ورټل او ورته مې ووئيل، ”تاسو خپل دې بد عمل ته وګورئ. تاسو

د سبت د ورځې سپکاوے کوئ. ۱۸ دا بلکل هم هغه کار دے چې خُدائ پاک پرې ستاسو پلار نیکهٔ له سزا ورکړه چې کله
هغهٔ په ښار باندې تباهی راوسته. او تاسو نور زور هم کوئ چې د بنی اِسرائیلو په مُلک باندې د خُدائ پاک نور قهر هم نازل
شی ځکه چې د سبت د ورځې سپکاوے کیږی.“ ۱۹ نو ما حُکم ورکړو چې د هر سبت د شروع کېدو نه وړاندې د ښار
دروازې په ماښامی کښې بندولے شی او د سبت د ورځې د ختمېدو نه وړاندې دې نهٔ شی کولاولے. ما خپل یو څو سړی په
دروازو باندې د دې دپاره ودرول چې دا خبره یقینی شی چې د سبت په ورځ به ښار ته هیڅ هم نهٔ شی راوړلے. ۲۰ یو یا
دوه ځل سامان خرڅوونکو او سوداګرو د خالی شپه د ښار د دېوالونو نه بهر تېره کړه. ۲۱ ما هغوئ له خبردارے ورکړو،
”تاسو د دې دېوال سره شپه ولې تېروئ کهٔ تاسو بیا داسې وکړل، نو زهٔ به تاسو خراب‌تُراب کړم.“ نو د دې نه پس هغوئ د
سبت په ورځ بیا رانهٔ غلل. ۲۲ ما لیویانو له حُکم ورکړو چې خپل ځانونه پاک کړئ او لاړ شئ او د دروازو څوکیداری
وکړئ چې د سبت ورځ مقدسه پاتې شی. خُدایه پاکه، ما د دې دپاره هم یاد ساته او د خپلې لوئې مینې په وجه مې بچ کړه.
۲۳ په هغه وخت کښې ما ته دا پته هم ولګېده چې څهٔ یهودی سړو د اشدود، عمون او د موآب د ښځو سره ودونه کړی
دی. ۲۴ د هغوئ نیم اولاد د اشدود ژبه او یا څهٔ بله ژبه وئیله او هغوئ زمونږ ژبه نهٔ شوه وئیلے. ۲۵ ما هغه سړو له
خبردارے ورکړو، په هغوئ مې لعنت ووئیلو، ومې وهل او وېښتهٔ مې ترې نه وویستل. بیا مې ترې نه د خُدائ پاک په نوم
باندې دا قسم واخستو چې هغوئ او د هغوئ بچی به هیڅکله د پردی مُلک د خلقو سره ودونه نهٔ کوی. ۲۶ ما ورته ووئیل،
”سلیمان د پردی مُلک د ښځو په وجه ګناه وکړه. هغه داسې سړے وو چې هغه د نورو قومونو د هر یو بادشاه نه لوئ وو.
خُدائ پاک د هغهٔ سره مینه کوله او هغه یې د بنی اِسرائیلو په ټول مُلک باندې بادشاه جوړ کړے وو، خو بیا هم هغه د پردی
مُلک ښځو په ګناه باندې اخته کړو. ۲۷ نو مونږ به بیا د ګناهِ کبیره داسې عمل څنګه وکړُو چې د خُدائ پاک سره بې‌وفائی
وکړُو او د پردی مُلک ښځو سره ودونه وکړُو؟“ ۲۸ یویدع د مشر اِمام اِلیاسب زوئ وو، خو د یویدع یو زوئ د
بیت‌حورون د ښار د سنبلط د لور سره واده وکړو، نو ما یویدع دې ته مجبور کړو چې یروشلم پرېږدی. ۲۹ خُدایه پاکه،
هغه راپه یاد کړه چې دې خلقو د اِمامت او د هغه لوظ سپکاوے څنګه وکړو چې کوم لوظ تا د اِمامانو او لیویانو سره کړے
وو. ۳۰ نو ما خلق د پردی مُلک د هر یو څیز نه صفا کړل، ما د اِمامانو او لیویانو دپاره اصُول ځکه جوړ کړل چې هر یو
کس خپله خپله ذمه واری وپېژنی، ۳۱ ما د لرګو بندوبست وکړو چې هغه به د هغه نذرانو په سوزولو کښې استعمالېدل چې
کومې نذرانې به په صحیح وخت راوړلے شوې، دا کار مې هم وکړو چې خلق د خپلې وړومبۍ غلې او خپلې وړومبۍ پخې
شوې مېوې راوړی. خُدایه پاکه، دا هر څهٔ مهٔ هېروه او را یاد کړه.